

Prelatovo pismo (april 2015)

Prelat v svojem pismu govori o nenadomestljivi vlogi staršev pri vzgoji njihovih otrok, kar umešča v kontekst marijanskega leta za družino.

6. Apr. 2015

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Pišem vam sredi velikega tedna. Obračam se na presveto Devico Marijo in jo prosim, naj marijansko leto, ki ga sedaj živimo njej v čast,

oživi našo osebno željo po tem, da bi se v prihajajočem velikonočnem tridnevju globoko *vključili* v prizore Gospodovega trpljenja.

28. marca se je dopolnila devetdeseta obletnica duhovniškega posvečenja svetega Jožefmarija. Jutri, na veliki četrtek, nam liturgija z veliko močjo prikazuje postavitve evharistije in duhovništva v jeruzalemski dvorani zadnje večerje. Pozneje nam bo velikonočna vigilijska govornica o Kristusovi zmagi nad grehom in smrtjo ter v Njem o zmagi tistih, ki smo bili po krstu vključeni v njegovo smrt in njegovo vstajenje.

Cerkev med velikonočno vigilijo podeljuje zakramente uvajanja v krščanstvo — krst, birmo in evharistijo. Mi smo jih večinoma prejeli v otroštvu, skladno s starodavno prakso, ki ima svoj izvor v evangeljskem nauku. Na to slave polno noč, vigilijo, smo povabljeni,

da obnovimo svojo zavezanost, ki so jo v našem imenu tedaj izpovedali naši starši in botri, ali pa morda mi sami.

Skladno s smernico, ki sem si jo določil za te marijanske mesece, vam predlagam, da sedaj premišljujete o pomembnosti teh zakramentov na poti krščanskih družin, naj vzklije naša vsakodnevna hvaležnost presveti Trojici za te odrešenijske skrivnosti, ki nam omogočajo, da smo deležni božjih zakladov.

Vsi moremo in moramo pomagati pri nalogi evangelizacije družine, na način, ki je najbolj primeren za naše osebne okoliščine. Moje misli se obračajo k tistim, ki delajo v šolah — javnih ali zasebnih —, v neposrednem stiku z očetmi in materami, s tolikimi mladimi, ki zahajajo v te učilnice, in s profesorji, s katerimi si delijo odgovornost za izobraževanje. Vse vas spominjam,

da vaša naloga, ki je poglobitnega pomena, ne sme biti omejena na prenašanje nekega znanja, ki bo učence pripravilo na prihodnost; poskrbite — vem, da že delate tako — za celovito vzgojo otrok in mladih na različnih področjih — na osebnostnem, duhovnem in verskem —, ki so lastna krščanski vzgoji.

Na prvem mestu je poglobitna vloga očetov in mater ter na nek način tudi drugih družinskih članov: sester in bratov, starih staršev itd. Starši oziroma tisti, ki opravljajo njihovo vlogo, so prvi odgovorni za izobraževanje in vzgojo otrok. Glede različnih družinskih članov je papež dejal: **Vi, otroci in mladostniki, ste sadovi drevesa, ki je družina; ste namreč dober sad, kakršnega obrodi drevo, ki ima dobre korenine —stare starše —, in dobro deblo —starše. Jezus je rekel, da vsako dobro drevo prinaša dobre sadove in vsako slabo drevo slabe**

sadove (prim. *Mt 7,17*). Velika človeška družina je kakor gozd, v katerem dobra drevesa prinašajo solidarnost, občestvo, zaupanje, medsebojno pomoč, varnost ter srečno zmernost in prijateljstvo. Navzočnost številčnih družin je namreč upanje za družbo. Zaradi tega pa je zelo pomembna tudi navzočnost starih staršev. To je dragocena navzočnost, bodisi za praktično pomoč, bodisi predvsem zaradi vzgojnega prispevanja. Stari starši namreč v sebi ohranjajo vrednote nekega ljudstva, družine, in jih staršem pomagajo posredovati naprej.[1] Ponavljam, da zakonci, ki jim Bog ni dal potomstva, lahko prav tako igrajo pomembno in dragoceno vlogo pri krščanski vzgoji drugih družinskih domov.

Koliko dobrega naredijo starši, ki resno vzamejo to poslanstvo! Zato se prva potreba udejanja v običajnem

življenju zakoncev in otrok v njihovem domu, v prepričanju, da je ta hiša lahko in da dejansko je "predprostor" nebes in šola ljubezni do bližjega, kajti veselje in stiske enega so tudi stiske in veselje drugih članov družine.

Sveti Jožefmarija nam je posredoval ta tako jasen nauk, ki je sad tudi njegove osebne izkušnje. Ob neki priložnosti se je spominjal, kako ga je Gospod pripravljaj na njegovo poslanstvo — ustanovitev Dela:

Poskrbel je, da sem se rodil v krščanskem domu, kakršni so običajno domovi v moji deželi, zglednim staršem, ki so udeleženi in živeli svojo vero; že od malega so mi puščali veliko svobode, obenem pa so skrbno pazili name. Skušali so mi nuditi krščansko izobrazbo, in doma sem je dobil več kot v šoli, čeprav sem od tretjega leta naprej hodil v šolo, ki so jo vodile redovnice, in od

sedmega leta v drugo šolo, ki so jo vodili redovniki.[2]

Pri starih starših domá se je naučil pristnega krščanskega ravnanja, ki je bilo vedno prilagojeno okoliščinam njegove starosti. Za to je bil globoko hvaležen Bogu ob koncu svojega življenja, ko so se mu v spomin vračali veliki in majhni dogodki iz tistega prvega obdobja otroštva in mladosti. Iz njegovih osebnih izkušenj ter iz obsežnih duhovniških izkušenj prihajajo nasveti, ki jih je dajal družinskim očetom in materam.

Rad bi izpostavil njegovo vztrajnost, ko je poudarjal pomembnost dobrega zgleda. ***Od prvega trenutka naprej — je razlagal — so otroci neizprosne priče življenja njihovih staršev. Morda tega ne opazite, vendar sodijo prav vse, in včasih presodijo narobe. Zato stvari, ki se dogajajo doma, dobro ali slabo***

vplivajo na vaše otroke. Skušajte jim dati dober zgled, skušajte ne skrivati vaše pobožnosti, poskušajte biti čisti v vašem ravnanju: tako se bodo učili, in postali bodo krona vaše zrelosti in vaše starosti. Zanje ste kakor odprta knjiga.[3]

Zelo pomembno je, da starši — tudi očetje, ne samo mamice — naučijo otroke prvih molitev. ***Ne silite jih v dolge molitve: najprej samo malo, vendar vsak dan***, je svetoval sveti Jožefmarija. ***Ko so še zelo majhni, vzemi njihovo roko in jih pokrižaj z njihovo ročico. Tega nikoli ne pozabijo. Vaša tenkočutnost in vaša pobožnost, skupaj s pobožnostjo vaših mož, očetov, ostane globoko v duši.[4]*** Včasih je šaljivo pristavil: ***Naj vaši otroci ne gredo spat kakor psički. Rad tako rečem, ker je zelo jasno in je lahko razumeti. Psički se uležejo v kak kot, in to je to. Vaši otroci pa ne:***

naj se pokrižajo, preden gredo v posteljo, in povejo nekaj besed presveti Devici Mariji in Bogu, našemu Gospodu, tudi takrat, ko duša ni popolnoma čista.[5]

S svetim ponosom je priznal, da nikoli — niti zjutraj niti zvečer — ni opustil ustnih molitev, ki se jih je naučil v otroštvu: ***nekaj molitvic, kratih in pobožnih. Tako me spomin na moje starše vodi k Bogu, in zaradi tega se počutim tesno povezan tako z mojo rodno družino kot tudi s tisto drugo družino, ki je živela v Nazaretu — Jezusom, Marijo in Jožefom —, skupaj s to nebeško družino pa tudi z edinim Bogom, ki obstaja v treh osebah: v Očetu, Sinu in Svetem Duhu.***[6]

Ko hčere in sinovi počasi rastejo, je razumljivo, da posežemo še po drugih molitvah: očenaš in zdravamarija, blagoslov pred jedjo,

rožni venec ... In ko so dovolj stari, je zelo primerno, da se udeležijo nedeljske maše, čeprav še ne razumejo tega, čemur prisostvujejo. Tako se seme krščanskega življenja, zasejano pri krstu, razvija na harmoničen, uravnovešen način. Tako se pripravljajo na prvo sveto obhajilo, pred prejemom katerega Cerkev priporoča, naj opravijo zakramentalno spoved.[7]

Naš Oče je vedno učil, da je dobro, da se otroke uvaja v prejemanje zakramentov, ko njihova starost to dovoljuje. Poglejte nasvet, ki ga je dal neki materi: ***K spovedi jih pelji takoj, ko dosežejo starost razsodnosti. Če jih lahko pripraviš ti, jih pripravi; če ne, naj jih pripravi duhovnik, ki mu zaupaš. Ni res, da otroci doživijo šok! Ni res, da jim ne gre! Meni je šlo zelo dobro, ko me je moja mati pri šestih letih peljala k spovedi.***[8]

23. aprila se bo dopolnila ponovna obletnica prvega obhajila svetega Jožefmarija: to je posebno primeren dan, da se Kristusu zahvalimo za trenutek, ko je v zakramentu prvič prišel v srce našega ustanovitelja ter v srce vsakogar od nas.

Prejšnja razmišljanja koristijo vsem: družinskim očetom in materam, učiteljem in učiteljicam v osnovni in srednji šoli ter na univerzi, tistim, ki pomagajo pri izobraževalnem delu Prelature, namenjenem starejšim ljudem, ter mladim, ki s svojimi prijatelji veliko sodelujejo v mladinskih klubih in drugih podobnih iniciativah.

Zelo sem hvaležen učiteljem ali *tutorjem*, ki s profesionalnim in apostolskim čutom nudijo svojo pomoč, v tesnem sodelovanju z družinami. Imejte pred očmi, da bi se brez sodelovanja staršev, brez dobrega zgleda doma, posušili sadovi

vašega dela, ki ga opravljate pogosto zelo požrtvovalno. Zato se vas ne naveličam spominjati, da povabite očete in matere k dejavnostim v klubih ter k sodelovanju pri delovanju šol. Spomnite jih, naj zelo resno vzamejo svojo vzgojno nalogo, naj velikodušno vlagajo svoj čas, materialno pomoč in svoje pobude pri čudovitem delu izoblikovanja vzornih državljanov in dobrih kristjanov v tej razširitvi doma, kar so šole in mladinski klubi.

V mesecu, ki je pravkar minil, sem obiskal Devico Marijo v njenem svetišču v Fatimi: vsi ste bili močno navzoči v moji molitvi. Razen tega mi je Gospod naklonil to veselje, da sem se lahko srečal z nekaj skupinami mojih sinov in hčera na Portugalskem: moški in ženske, mladi in starejši, duhovniki in laiki. Bodite še naprej tesno združeni z mojimi nameni, posebno 20. aprila, na obletnico mojega imenovanja za

prelata Opus Dei. Prav tako okrepimo svojo molitev za papeža in njegove sodelavce.

Preden zaključim, bi rad posebej poudaril, da poskušajmo globoko sodelovati pri liturgičnih obredih velikonočnega tridnevja ter pozneje v velikonočnem času. Spodbudite svoje prijatelje, sorodnike in kolege, da bodo pridobili veliko dobrega iz teh svetih dni. Potrudimo se, da bomo svoje domove in ulice napolnili z zahvalo, z dejanji zadoščevanja in z duhovnimi obhajili ter na ta način izrazili Gospodu in njegovi presveti materi najgloblja čustva našega srca.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja,

vaš Oče

+ Javier

Rim, 1. april 2015

[1] Papež Frančišek, Govor na srečanju velikih družin v Italiji, 28. 12. 2014.

[2] Sveti Jožefmarija, Zapiski z meditacije, 14. 2. 1964.

[3] Sveti Jožefmarija, Zapiski z družinskega srečanja, 12. 11. 1972.

[4] Sveti Jožefmarija, Zapiski z družinskega srečanja, 4. 6. 1974.

[5] Sveti Jožefmarija, Zapiski z družinskega srečanja, 18. 10. 1972.

[6] Sveti Jožefmarija, Zapiski z družinskega srečanja, 28. 10. 1972.

[7] Prim. *Katekizem katoliške Cerkve*, št. 1457.

[8] Sveti Jožefmarija, Zapiski z družinskega srečanja, 14. 7. 1974.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-pismo-april-2015/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-pismo-april-2015/)
(22. Feb. 2026)